

Campanar Esparreguera

Associació d'Amics
del Campanar d'Esparreguera

Ajuntament
d'Esparreguera

UNA MICA D'HISTORIA

El Campanar d'Esparreguera és el segon campanar de parròquia més alt de Catalunya, fa 63 metres i s'accedeix per l'interior de l'església Parroquial de Santa Eulàlia. Consta de 3 sales –la sala de benvinguda, la sala dels pesos i la sala del rellotge–, el cos de campanes, la balconada i el cupulí. La construcció del campanar es va fer simultània amb la de l'església. Les obres van començar cap al 1587 i van acabar al 1681 amb l'acabat que tenim avui.

Al campanar s'hi accedeix per l'interior de l'església, per una porteta que hi ha al cantó de l'altar del Sagrat Cor o del Santíssim. La planta és octogonal, i es va ascendir a través de rampes, no esglaons. Aquest és un dels detalls més curiosos, ja que en la majoria dels campanars del món s'hi accedeix a través d'esglaons. Ens trobem amb un total de 150 metres de rampes amb una inclinació que va disminuint a mesura que anem pujant. Aquestes rampes arriben fins al cos de campanes. Van ser refetes per complet i s'hi va afegir un passamà per facilitar-hi l'accés. Els murs que es poden contemplar durant tota l'ascensió van estar netejats amb un sorrejat a pressió sense afegir cap altre material ni cap reparació. Són els murs del 1600, però netejats.

La família Rigol té cura del campanar des del 1902. Josep Teruel, casat amb Mercè Rigol (ambdós fundadors de l'Associació d'Amics del Campanar), agafen el relleu a mitjan anys 1980.

En el transcurs de l'any 2004, i en ple procés de restauració del campanar d'Esparreguera, neix l'Associació d'Amics del Campanar (AAC), creada a petició popular i amb l'objectiu de conservar, difondre i promocionar culturalment l'edifici del campanar d'Esparreguera, edifici històric del segle XVII.

També s'encarreguen de fer les visites guiades al campanar i altres activitats, com repicades de campanes, penjar la senyera o les campanades de Cap d'Any entre d'altres.

COM ARRIBAR

Esparreguera, comarca del Baix Llobregat, està situada al marge dret del riu Llobregat, entre les poblacions d'Olesa de Montserrat (est), Abrera (sud), Collbató (nord) i els Hostalets de Pierola (oest).

Arribar a Esparreguera per carretera:

→ Per la carretera C-55 (Abrera - Manresa) i agafar el desviament per la carretera C-1414 (Olesa de Montserrat).

→ Per l'Autopista AP-2, sortida Martorell, direcció C-55

→ Per la carretera C-1414, venint des d'Olesa de Montserrat, Monistrol de Montserrat o Abrera.

→ Per l'autovia del Baix Llobregat (A-2): sortides Esparreguera Sud, Nord i Centre-Els Hostalets de Pierola.

→ Per la carretera B-231: venint des de Els Hostalets de Pierola.

Arribar a Esparreguera amb transport públic:

→ Es pot arribar a Esparreguera amb la línia d'autobusos Hispano Igualadina, des de Barcelona, Martorell, Abrera, Collbató, el Bruc, Castellolí, Igualada i Santa Margarida de Montbui.

→ Des de Barcelona es pot arribar a Martorell a través de la línia de Rodalies de RENFE o FERRO-CARRILS de la Generalitat de Catalunya i després agafar la Hispano Igualadina.

→ Es pot arribar a Esparreguera amb la línia d'autobusos TGO des d'Olesa de Montserrat.

LA VISITA

La primera de les sales que trobem és la Sala de Benvinguda, nom amb què es va batejar aquesta sala després de la restauració de 2007 i on es rep el visitant. Aquesta sala té una doble funció, a part de donar la benvinguda als visitants, també serveix de petit museu amb peces i donacions de temàtica del campanar fetes per la gent del poble.

La coberta d'aquesta sala es va fer nova, ja que en l'origen estava foradada, perquè els pesos del rellotge tinguessin més recorregut, que arribaven fins a aquest punt.

Després d'unes quantes rampes, arriba un punt en què el campanar abandona la planta quadrada per l'octogonal. Per tal d'aconseguir-ho, es van col·locar uns reforços semicirculars a cadascuna de les cantonades, dels quals només podem contemplar un, ja que la resta queden amagats dins del mateix desnivell de les rampes.

La següent sala que trobem és la Sala dels Pesos, que alberga els pesos de l'antic rellotge mecànic, que trobem just damunt d'aquesta sala. Podem observar com pengen tres pesos, dos de grans, que accionen les campanes dels quarts i les hores i un de més petit, que dóna corda al rellotge. Actualment en aquesta sala hi ha dues campanes, a mode didàctic, que serveixen per a explicar als visitants les parts d'una campana, les seves característiques i, fins i tot, es poden tocar i fer brandar. Un dada curiosa d'aquesta sala són les cinc bigues de fusta que veiem als laterals, que corresponen a les bastides dels operaris que van construir el campanar el 1587!

La darrera sala que trobem abans d'arribar al cos de campanes és la Sala del Rellotge, que alberga l'antic rellotge mecànic datat al 1892 que es feia servir per a fer sonar les campanes de les hores i els quarts fins al 1972, any en què se'l va substituir per un rellotge elèctric i, posteriorment, al 2007, per una centraleta electrònica.

Aquest rellotge mecànic va ser restaurat el 1998 per Josep Teruel i Alfons Millaret i actualment es posa en marxa per a les visites, les quals poden admirar el seu funcionament perfecte. El terra d'aquesta sala va ser trobat pels restauradors en perfecte estat, tan sols van fer-hi un retoc amb una biga de ferro per tal de suportar millor el pes de les visites.

Seguidament sortim a l'exterior, a l'anomenat Cos de Campanes, el qual és un espai obert amb grans finestrals, però cobert amb clau de volta. En aquest

indret, s'hi alberguen les cinc campanes religioses: la Dominica, la Victorina, la Pilar, la Maria i la Margarida.

És una sala de planta octogonal, igual que la sala superior del cupulí. Fa unes dimensions d'ample de 485 cm. Aquest espai, tal com el seu nom indica, és el destinat a les campanes. Aquestes estan en ús per motius litúrgics (tocs de missa). Funcionen perfectament i són les que s'utilitzen per a repicar.

Finalment, i a través d'unes escales de cargol, les úniques escales que trobem en tot el campanar, s'accedeix a la Balconada i a la Sala del Cupulí. Aquest és el punt més elevat en què es pot pujar i en el qual el visitant es queda més sorprès, ja que les vistes que es poden veure des d'aquest punt són impressionants.

TOTS SOM PADRINS

Sota la cúpula del campanar hi podem observar les dues campanes horàries: L'Eulària (Eulàlia) i la Maria.

La campana Eulària necessita jubilar-se, té una esquerda a causa dels estris mecànics amb els quals funcionava antigament; això fa que el seu so sigui esquerdat.

L'objectiu dels Amics del Campanar és ajudar-la a jubilar-se activament: la idea és canviar-la per una altra de nova i que l'Eulària es quedi in situ com a peça de museu, exposada al mateix campanar, casa seva durant tants anys, i a la vista de tothom. L'Eulària és, fitns i tot, anterior a l'edifici de la mateixa església, ja que data de 1581 i les obres de construcció de l'actual església no varen començar fins al 13 de desembre de 1587.

Per tal que aquest somni es pugui fer realitat necessitem l'ajut de tots, per això l'AAC va posar en marxa la campanya "Apadrina la campana. La sentiràs teva!" per reunir fons per a la construcció i col·locació d'una nova campana.

Les aportacions es poden fer a través del número de compte següent ES23 2100 0057 4102 0062 7194 de La Caixa.

